

vide, hvad der menes, kan jeg ikke sige, jeg har ikke hørt det omtale, men jeg forudsætter selvfølgelig, at den ærede Minister har forstaaet det, og jeg vil være glad ved at faa Oplysning derom. — Saa er der § 21, som efter min Mening er en temmelig vidtløftig Paragraf. Der er adskillige Lærere, der over for mig have udtalt, at de ikke kunne forstaa denne Paragraf. Da det nu er en Paragraf, der særlig omhandler Lærerne, og disse ikke fuldt ud have forstaaet den, tror jeg, at man kan gaa ud fra, at den ikke er affattet ganske klart. Der er af unge Lærere nogle, som sidde i de største Embeder, og jeg forudsætter nu som selvfølgelig, at der ikke kan fratages disse Lærere noget af, hvad de have, hvis dette Forslag bliver vedtaget. Det er muligt, at der i Kaldsbrevet er taget Forbehold, men selv om der er det, synes jeg, at det er urimeligt, at der skal gøres Afdrag i deres Indtægter. Paragraffen omtaler imidlertid ikke dette, den siger, at Begyndelseslønnen kan sættes højere, men vel næppe saa højt, at den kan slaa til, hvor en helt ung Mand sidder i et Embede paa et Par Tusind Kr. — Saa kommer der i § 24 en Bestemmelse, som jeg antager skal raade Bod herpaa, idet det hedder, at en saadan Lærer eller Lærerinde vil faa det, der mangler, som et personligt Tillæg. Jeg synes nu, at det havde været naturligt, om § 24 havde været sidste Stykke af § 21. Forstaaelsen vilde være bleven bedre derved. — § 31 omhandler saa det ny Embede, der foreslaas oprettet, nemlig et Konsulentembede. Jeg er ikke ganske uenig med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) i dette Spørgsmaal. Jeg skulde heller ikke have saa meget imod, at der kom en saadan Konsulent — jeg mener egentlig, at der skulde være flere — men jeg forudsætter, at det er Meningen, hvis denne Paragraf bliver bibeholdt, hvad jeg haaber, den ikke gør, i alt Fald ikke i dens nuværende Form, at ansætte i en saadan Plads en eller anden stor Videnskabsmand, og det finder jeg alt andet end heldigt. Naar man giver en Lønning af indtil 7500 Kr., kan man ikke forudsætte, at en Mand, der har været Lærer i en Almueskole, faar en saadan Plads, det kan jeg ikke tænke mig Muligheden af. (Afbrydelse). Ja, jeg vil nu altid tro det bedste, men jeg kan ikke tænke mig, at en Minister vilde ansætte en Mand, som efter hans Mening ikke egnede sig dertil. Men hvad skal desuden en Mand kunne udrette, naar han skal føre Tilsyn med

Skolerne over det ganske Land? Vi beholde ganske vist det nuværende gejstlige Tilsyn, men vi ere dog vel alle sammen enige om, at dette Tilsyn har overordentlig lidt at betyde med Hensyn til Undervisningen i Skolen. Her paa Sjælland kommer Bispen vel med 10—12 Aars Melleumrum, og det er dog vist mest den dogmatiske Undervisning, som det for hans Vedkommende drejer sig om at blive klar over. Alle vi, der have gaaet i Almueskole, have vel overværet en saadan Bispevisitats og have altsaa lidt Mening og Forstaaelse af den, og man kan jo ogsaa have haft Lejlighed til at være til Stede ved en saadan senere i Livet. Saa er der Provsterne, de komme hvert 3dje eller 4de Aar, og de ere sædvanligvis, det tror jeg nok, man kan sige, overordentlig elskværdige Mænd lige over for Lærerne. Jeg antager ikke, at Lærerne have noget imod at beholde et saadant Tilsyn, men Nyttens, det gør, er overordentlig ringe, thi det at komme med 3—4 Aars Melleumrum skal ikke hjælpe meget. Naar nu Forholdet er det, og det er det faktisk, og det vil det vedblive med at være, at der er en Del af Lærerne, som ere daarlige Lærere, maa jo Tilsynets Opgave være den specielt at faa en saadan Lærer bort fra Embedet, men man har vist meget faa Erfaringer for, at det nuværende Tilsyn har foraarsaget, at en uduelig Lærer er bleven sat fra Embedet. Jeg tror, at der gives ganske enkelte Tilfælde, saa vidt jeg ved var der et saadant Tilfælde i Fjor i Sydsjælland, men det var saa aldeles overraskende, at Folk næppe kunde forstaa, hvorledes det var gaaet til. Nu hedder det vel i Lovforslaget, at Kommunalbestyrelsen — det skulde vel være et Fremskridt — har Ret til at gøre Indstilling om at faa en Lærer afskediget, men en saadan Ret maa den vist altid have haft. Hvem skulde vel kunne forbyde den at indgive et Andragende om at faa en Lærer afskediget? Men om denne Ret bliver mere end blot formel, afhænger af de vedkommende Myndigheder. Hvis Biskoppen ikke har Forstaaelse af, at en saadan Lærer trænger til at komme bort, saa nytter denne Ret til at indgive Andragende overordentlig lidt. Men hvis der nu var en Konsulent — eller der burde være mere end en — som overtog Tilsynet, og det var virkelige Skolemænd, der selv havde været Lærere i en Almueskole eller havde været Elever i en Almueskole, og de vilde bistaa Kommunalbestyrelserne og Skolekommissionen, hvor de havde saadanne Lærere, der virkelig forsømt deres